Imam Ali o Poslaniku

Staza rječitosti: govor 88.

Allah ga je izaslao nakon što je neko vrijeme bilo prekinuto slanje poslanika, a narodi bijahu dugo u drijemežu. Zla su dizala glave, sve bijaše u rasulu i ognjevima ratova, dok je svijet bio lišen svjetlosti i pun opačine javne. I lišće njegovo bilo je požutjelo pa nije bilo nade u plodove njegove, dok je voda otekla u podzemlje. Svjetionik upute bio je iščezao, a pojavili se znaci propasti. Svijet ovaj bio je neprijatan sljedbenicima svojim i mrgodio se u lice tražitelju svome. Plodovi njegovi bijahu iskušenje, a hrana njegova lešina. Njegov znak raspoznavanja bijaše strah, a ogrtač njegov sablja.

Zato, uzmite pouku, o robovi Božiji, i prisjetite se onoga čime bijahu zapleteni očevi vaši i braća vaša i za što oni moraju položiti račun. Života mi, vrijeme vaše nije dugo iza njihovog, niti je mnogo razdoblja, ili stoljeća proteklo između vas i njih, niti ste puno udaljeni od vremena kad bijaste u slabinama njihovim.

Boga mi, što god im je Poslanik govorio, to vam isto evo danas kazujem ja, a što god ste vi čuli danas, nije različito od onog što su oni čuli jučer. Oči koje bijahu otvorene za njih i srca koja bijahu napravljena za njih u doba ono - sasvim jednaki su vama dati u doba ovo. Boga mi, vi ne znate ništa što oni nisu znali i ništa vam nije dato od onoga čega su oni bili lišeni. Zasigurno, zadesila vas je nevolja čija se uzica nosna mota okolo, a čija je uzica za sputavanje izgubljena. Zato neka vas nipošto ne zavara ono u čemu su sljedbenici obmane, jer to je samo sjenka

pružena čiji je rok određen.

Preveli: Rusmir Mahmutćehajić i Mehmedalija Hadžić

في الرسول الاعظم صلى الله عليه وآله وسلم و بلاغ الامام عنهأرْسَلَهُ عَلَى حِينِ فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ، وَ طُولِ هَجْعَةٍ مِنَ الْأُمَمِ، وَ اعْتِزَامٍ مِنَ الْفِتَنِ، وَ انْتِشَارٍ مِنَ الْأُمُورِ، وَ تَلَظٍّ مِنَ الْحُرُوبِ، وَ الدُّنْيَا كَاسِفَةُ النُّور، ظَاهِرَةُ الْغُرُورِ؛ عَلَى حِينِ اصْفِرَارٍ مِنْ وَرَقِهَا، وَ إِيَاسٍ مِنْ ثَمَرِهَا، وَ اغْوِرَارٍ مِنْ مَائِهَا، قَدْ دَرَسَتْ مَنَارُ الْهُدَى، وَ ظَهَرَتْ أَعْلاَمُ الرَّدَى، فَهِيَ مُتَجَهِّمَةٌ لِأَهْلِهَا عَابِسَةٌ فِي وَجْهِ طَالِبِهَا. ثَمَرُهَا الْفِتْنَةُ، وَ طَعَامُهَا الْجِيفَةُ، وَ شِعَارُهَا الْخَوْفُ، وَ دِثَارُهَا السَّيْفُ.
فَاعْتَبِرُوا عِبَادَاللَّهِ، وَ اذْكُرُوا تِيكَ الَّتِي آبَاؤُكُمْ وَ إِخْوَانُكُمْ بِهَا مُرْتَهَنُونَ، وَ عَلَيْهَا مُحَاسَبُونَ. وَ لَعَمْرِي مَا تَقَادَمَتْ بِكُمْ وَ لاَبِهِمُ الْعُهُودُ، وَ لاَ خَلَتْ فِيما بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ الْأَحْقَابُ وَ الْقُرُونُ، وَ مَا أَنْتُمُ الْيَوْمَ مِنْ يَوْمَ كُنْتُمْ فِي أَصْلاَبِهِمْ بِبَعِيد. وَ اللَّهِ مَا أَسْمَعَكُمُ الرَّسُولُ شَيْئاً إِلاَّ وَهَا أَنَاذَا مُسْمِعُكُمُوهُ، وَ مَا أَسْمَاعُكُمُ الْيَوْمَ بِدُونَ أَسْمَاعِكُمْ بِالْأَمْسِ، وَ لاَ شُقَّتْ لَهُمُ الْأَبْصَارُ، وَ لاَ جُعِلَتْ لَهُمُ الْأَفْئِدَةُ فِي ذلِكَ الزَّمَانِ، إِلاَّ وَقَدْ أُعْطِيْتُمْ مِثْلَهَا فِي هذَا الزَّمَانِ. وَ وَللَّهِ مَا بُصِرْتُمْ بَعْدَهُمْ شَيْئاً جَهِلُوهُ، وَلاَ أُصْفِيْتُمْ بِهِ وَحُرِمُوهُ، وَ لَقَدْ نَزَلَتْ بِكُمُ الْبَلِيَّةُ جَائِلاً خِطَامُهَا، رِخْواً بِطَانُهَا، فَلاَ يَغُرَّنَّكُمْ مَا أَصْبَحَ فِيهِ أَهْلُ الْغُرُورِ، فَإِنَّمَا هُوَ ظِلٌّ مَمْدُودٌ، إِلَى أَجَلٍ مَعْدُودٍ.